

da se je Grimm že sedem let bavil z vohunstvom. Zaslužil je s tem nad 400.000 rubljev. Posredovale so aretirane dame.

— **Brez stanovanja.** „Figaro“ piše: „Bivši francoski kapita Dreyfus je hotel najeti stanovanje v Rotschildovi hiši v Parizu. Baron Edmund Rotschild je gospodar te hiše in je ravno na potovanju v Avstriji. Ko mu je o tem njegov oskrbnik telegrafiral, je odgovoril, da nima stanovanja za Dreyfus-a in pri tem je ostalo, ko je celo brat baron Alfonz imenovanega priporočal“

— **Časopis o železnici pred sto leti.** V Sonth-Kesingtonskem muzeji nahaja se zanimiva številka časopisa „Quarterly Review“ v katerem je govor o ideji železnice. Zanimivo je čuti, kako so tedaj mislili prvi učenjaki o železnici. List pravi med drugim namreč tudi sledeče: Mi ne moremo podpirati fantastični projekt, ker se smejemo smešni ideji železnice, ki se praktično izpeljati ne da. Je-li kaj bolj smešnega in absurdnega, kakor je misel, da bode težke vozove gonil par dvakrat hitreje, kakor so naši poštni vozovi? In pa tudi, kedo se bode podal v nevarnost vožnje s tako hitro lokomotivo. Prej bi bilo pričakovati, da se v artilerijski delavnici v Woolwichu vsede kedo na raketo ter zbeži v zrak. Nevarnost ne bi bila nič večja. Tako tedanji učenjaški list o železnici. To bi gledali isti učenjaki dandanes!

— **Železnice.** V Ameriških državah znaša skupna dolžina železniških prog 184.522 milijonov, na Nemškem 29.984 milijonov, na Francoskem 25.862 milijonov, v Rusiji 28.357 milijonov, na Angleškem 23.534 milijonov, v Indiji 21.543 milijonov. Angleška ima 62.252 vagonov, Nemška 34.590 vagonov, Amerika 43.893 vagonov. Na Angleškem vozi se na leto po železnici približno 1.062.911.100 popotnikov v Ameriki pa 698.342.000 to je skoro 700 milijonov popotnikov.

— **Princ Henrik v Ameriki.** „Glas Naroda“, list slovenskih delavcev v Ameriki, piše o potovanju princa Henrika v Ameriko, med drugim sledeče: Nemške ladije na naših trdnjavah niso pozdravili s streljanjem, kakor je to običaj ob prihodu kake vojne ladije. Čudno je, da na prvem jamboru „Hohenzollern“ niso razobesili ameriške zastave, kakor to zahteva mednarodna vljudnost. — Oni nemški mornarji, kateri so smeli na kopno, so bili v Novem Jorku pogoščeni zastonj, kajti nemškega drobiža ni hotel nihče vzeti. — V Chikagu sta imela v imenu mesta pozdraviti princa tudi dva Čeha: Viljem Koláček in I. Dvořák. Ta dva sta se zahvalila za „podeljeno iima čast“ in bodeta zajedno z ostalimi chikagskimi Čehi ugovarjala proti postopanju tukajšnih uradnikov, kateri ravnaajo s princem nerepublikanski.

— **Rudeči koralj** (*Coralium rubrum*) s katerim se tako rade kinčajo devotke srednjih stanov, posebno v mestih, poznan je bil vže starim Grkom, ki so ga rabili za okras svojih tempeljniov in stanovanj. Seveda se je nahajal v večjih komadnih in krasnejših izrastkih, kakor se to nahaja dandanes, ki pridejo v kupčijo na drobno takorekoč le odlomki pravih koral in le kot mali odlomki nanizani na rudečo nit morejo imeti ono ceno, ki omogoči nepremožnemu ženstvu kinčati se ž njimi. Prave večje korale pa imajo visoko ceno. Nahaja se ta dragulj v toplem Sredozemskem in Črnem morju ter se z njegovim pridobivanjem pečajo največ Italijani, posebno prebivalci okrog Neapelja, kateri imajo okoli 500 nalašč za to prirejenih čolnov. Za to imajo jako primitivno pripravo, ki jo spuščajo v morje, nekak lesen križ pritrtjen na sredi s težkim kamenjem, kar potem vlečejo po morskem dnu in s tem lomijo korale. Drugi zopet se spuščajo v morje, ter jih trgajo z roko kar seveda vzlic temu, da se na morskem dnu nahaja mnogo krasnih izrastkov koral, ne morejo izvrševati skrbno in natančno. Hitro pograbi, kar jim pride pod roke in hitijo na

površje, ker pod vodo ne morejo dihati več kakor nekaj minut. Na leto vendar spravijo na svetlo skupno do 50.000 kg v vrednosti do 4 milijone kron. Dobra roba ima ondi povprečno ceno po 40—70 kron/kg. Razni nakit in korale se izdeljujejo v Neapelju, Genovi in Livorni, ki daje zaslužka mnogim revnim družinam. Od ondi se pošilja po celem Evropi ter se uporablja za mnoge namene.

— **Pozdrav.** Kaj je pozdrav? Pozdrav je izraz simpatije ali dolžnost do onega, katerega pozdravljamo, je tako rekoč neizražena želja, da dotičnemu, katerega pozdravljamo, želimo vse dobro. Pozdrav je kakor denar. V navadi je jedno kot drugo samo s to razliko, da naš prijazen pozdrav ne stane ničesar in ga imamo na razpolago vedno, za denar pa se moramo truditi in ga le neradi razsipljemo. Vender, kako mnogo je včasih na enem pozdravu ali pravzaprav na njegovem načinu ležeče. Koliko dá včasih misliti sam na sebi še tako priprosti pozdrav. Način pozdrava je včasih, ki nam odpre oči nasproti bedi bližnjega. Njegov od prikrivane bede in prošnje prešinjani naglas omehča srce človekoljuba, da re-vežu po svoji moči pomore. Druzega zopet osreči pozdrav njegovega gospodarja, vsaj to mu označi, da je zadovoljen ž njim. Tretjega zopet vžali prezirljivi pozdrav jednega, kateremu je storil dobro. Najnavadnejši in najlepši so pozdravi med prijatelji. Oni ne potrebujejo pri pozdravih hinavščine, ki je v splošnem tako v navadi, ampak priprosto in srčno povedo si z jednim samim pogledom, z mimogredočim pozdravom vse kar jih osrečuje, kar jih žali; prijateljsko oko vidi uadnu duše prijateljevo bol. Tak pozdrav ni zgrešil pravega svojega namena, on osrečuje dotičnega, komur je veljal in v zavesti odkritosrčnosti ima dvojno veljavo. Sploh pa se pri pozdravih prepričamo vsaki dan, da naj bode njegov namen še tako formalen, še tako brez pomena, prijazen pogled, ki je združen z uljudnim pozdravom, najde vsakokrat prijazen odziv. Vljudnost bode naj nam vsikdar merilo pri različnih pozdravih in vsakokrat bomo zadostili svoji dolžnosti.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 19. marcija t. l.: 29, 63, 57, 68, 35.
Na Dunaji dne 15. marcija t. l.: 52, 32, 85, 73, 89
V Gradci dne 15. marcija t. l.: 11, 10, 74, 72, 66.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 21. marcija 1902. Pšenica K 9 30 h, rž K 7 — h, ječmen K 7 — h, oves K 8 — h, ajda K 6 50 h, proso K 6 80 h, turšica K 6 20 h, leča K 9 — h, fižol K 8 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (9—10)